

Aan de voorzitter van de gemeenteraad

Postbus 175

1860 AD Bergen

Bergen, 12 augustus '22

Geachte heer Voskuil, beste inwoners van de gemeente Bergen,

“Voetbal is oorlog en wonen is politiek” met die woorden begon ik mijn bijdrage namens de CDA-fractie in de laatste raadsvergadering voor de zomer. Ik herhaalde toen wat ik steeds herhaal, het woningtekort in Nederland en ook in onze gemeente is geen natuurverschijnsel. Het is ons niet overkomen. Het is het resultaat van jarenlange woonpolitiek. Politieke keuzes op landelijk, provinciaal en lokaal niveau die met elkaar zorgen dat 100.000 Nederlanders inmiddels dak- en thuisloos zijn. Dat 25% van de huurders hun huur eigenlijk niet kan betalen. Dat koophuizen in 5 jaar tijd met gemiddeld 120.000 euro in waarde stegen. En dat steeds meer jongeren van mijn generatie noodgedwongen bij hun ouders blijven wonen.

Dat wonen politiek is, bewees de gemeenteraad van Bergen kort voor de zomer nog. In de raadsvergadering werd een plan voor 361 betaalbare woningen in de Egmondse wijk weggestemd. Het betrof een plan waar ik als wethouder namens het CDA samen met inwoners van de Egmondse wijk hard aan heb gewerkt. Zij zien wat de woning schaarste met hun gemeenschap doet in de vorm van sluitende scholen en verdwijnende voorzieningen. Dat inzicht ontbrak in de gemeenteraad toen de Egmondse woningbouwplannen naar de prullenbak werden verwezen en bij de provincie toen zij zich, net als in veel andere gemeenten, ook hier tegen de woningbouwplannen keerde.

Tijdens de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen heeft het CDA campagne gevoerd met de slogan; “Laat Klaas z'n klus afmaken”. Het was geen geheim dat ik graag als wethouder terug was gekomen in een nieuw college. Van de nieuwe wethoudersploeg wordt echter verwacht dat zij het raadsbesluit om niet te bouwen in de Egmondse wijk uit gaat voeren. Ik ga daarover heel eerlijk zijn; ik wil, kan en ga een besluit waar alles in mij zich tegen verzet niet uitvoeren. Ik wil, kan en ga dan ook niet solliciteren voor de functie van wethouder in het nieuwe college. Die keuze maak ik met pijn in mijn hart.

Het CDA had tijdens de afgelopen campagne ook een tweede slogan; “Rust en Resultaat”. Het doel van onze partij is dan ook de komende vier jaar de (politieke)rust in onze gemeente terug te laten keren om vanuit die rust te werken aan resultaten voor onze inwoners. Hoewel het CDA een stevig mandaat heeft gehad van de kiezers is er nog steeds een meerderheid in de gemeenteraad die onze bouwambities niet deelt. Het besluit over de Egmondse woningbouwplannen onderstreept dit. Ik merk dat de, mede door mijn achtergrond, gevoelde urgentie om de woningnood aan te maken niet aansluit bij een meerderheid van de gemeenteraad en daardoor zorgt voor, niet langer functionele, botsingen. Dit komt de rust, noch het resultaat dat het CDA voorstaat ten goede. Daar komt bij dat het, meer in algemene zin, vanuit ons dualistische systeem beter is als oud-wethouders niet terugkeren in de gemeenteraad.

Ik heb daarom na lang nadenken en veel overleg besloten na ruim 10 jaar de Bergense politiek te verlaten. Dat doe ik in de wetenschap dat er een krachtige CDA-fractie staat die blijft strijden voor meer woningen voor eigen inwoners in de gemeente voor vitale kernen met goede voorzieningen. Met deze brief dien ik dan ook, mede gelet op het bepaalde in artikel X2 van de Kieswet, formeel mijn ontslag in als lid van de gemeenteraad van de gemeente Bergen.

Ik sluit deze brief graag af door eenieder te bedanken voor de steun de afgelopen jaren, voor de vele goede gesprekken met koffie en roze koeken die ik met vele van u heb mogen hebben. Maar vooral wil ik u bedanken voor het vertrouwen dat u deze 'gewone Egmondse jongen' gaf. Met elkaar hebben we mooie dingen gedaan. Ik ben trots op de punten die veel aandacht kregen zoals de planschadeclaim van 25 miljoen die we wisten af te wenden, maar ook de verdrievoudiging van het woningbouwprogramma. Met als specifieke voorbeelden daarvan de inmiddels onherroepelijke bouwplannen voor Delversduin, BSV en de Harmonielocatie. Maar meest trots ben ik op de dingen die weinig aandacht kregen, zoals de legalisatie van de bewoning van manege de Duinrand en het programma ter halvering van het aantal kinderen dat opgroeit in armoede.

Ik heb veel vertrouwen in onze CDA-fractie en mijn, meer dan capabele, opvolger daarbinnen. Zij zijn met elkaar in staat om het geluid van het CDA te verwoorden en de stem te zijn van zo veel inwoners die wachten op woningbouw. Ik wens hen daarin veel succes toe en wil hen in het bijzonder bedanken voor de constructieve en collegiale samenwerking de afgelopen 10 jaar.

Al voor mijn 18^e was ik politiek actief in deze mooie gemeente, mijn hele volwassenleven rende ik van vergadering naar vergadering. Dat stopt nu en dat voelt best gek, maar het is goed zo.

N.G.M. (Klaas) Valkering